# Preguntes incòmodes



Preguntes incòmodes

MOISÈS DE PABLO

Vegin una curiosa característica de la nostra societat. En plena caiguda dels preus de l'habitatge, ja portem cinc anys, l'impost de béns immobles va augmentar el 2013 a municipis com Castellfollit de la Roca, les Planes o Vilanant. Mentre els preus immobiliaris han caigut i el crèdit bancari s'ha restringit, empobrint moltes famílies, trencant els plans d'altres per a una compra futura o una venda fàcil del seu immoble, en municipis amb una situació econòmica greu, com Tossa de Mar, l'IBI augmenta enguany un 54%. I això tenint en compte que el Govern central ja obligava a un augment pur i dur del 10%, que és l'aplicat a Figueres.

En el cas de Palafrugell, l'augment s'aplica a segones residències, mentre que a les primeres residències s'apuja un 2%: una política que molts haurien de copiar. Quan s'adonaran les administracions que la millor manera per fer créixer l'economia no passa per esclafar el ciutadà amb impostos, sinó per ajudar-lo a enfrontar millor els seus pagaments? Vegin, per exemple, com els autònoms no poden fraccionar pagaments a l'administració que podien dividir abans. Això, aquest carregar el ciutadà de gravàmens, taxes i impostos, fa que molts negocis que podrien resistir es vegin abocats al tancament. L'oxigen per a les administracions no pot passar per empobrir el ciutadà i convertir-lo en una vaca que s'ha de munyir dia sí i dia també. Avui tenim l'exemple d'un barri d'una capital de província castellana, Gamonal, a Burgos, revoltat contra una obra municipal: la creació d'un bulevar que eliminaria les places d'aparcament gratuïtes dels veïns. Això sí, se'ls ofereix la possibilitat de comprar un aparcament nou de trinca, en propietat durant 40 anys, per la mòdica quantitat de 20.000 euros. Uns veïns de barri obrer, amb un percentatge d'atur del 20%, han de veure com se'ls privatitza l'aparcament i se'ls paralitza el comerç de proximitat almenys durant dos anys, en una obra amb un pressupost de vuit milions d'euros, més cinc milions per l'aparcament soterrat. Un tipus d'obra que s'ha repetit en moltes ciutats, on trobar aparcament gratuït és gairebé un miracle. Quanta política social o d'inserció laboral pot fer un ajuntament amb tretze milions d'euros en el pressupost? Són conscients les autoritats municipals, de tot arreu, dels problemes reals i duríssims dels ciutadans o segueixen amb una mentalitat anterior a la crisi, amb uns privilegis concedits pels mateixos ciutadans? Uns ciutadans que demanen solidaritat i redistribució dels esforços.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/01/15/preguntes-incomodes/651824.html?utm_source=rss